

MEET & GREET EMILY BEYNON

“Muziek is een enorm cadeau voor spelers en luisteraars”

In de nieuwe rubriek Meet & Greet brengt KNMO Klankwijzer jonge muzikanten in contact met hun idool. Voor de fluitisten Nina Smeets en Kasper Punt is Emily Beynon het grote voorbeeld. De beide KNMO-kampioenen ontmoetten de solofluitiste van het Koninklijk Concertgebouworkest en vroegen haar het hemd van het lijf. “Ik leef nog iedere dag in een droom.”

TEKST: FRANK VERGOOSSEN • FOTO'S: FV MEDIA PRODUCTIES

Paspoort

Emily Beynon (1969) is solofluitiste van het Koninklijk Concertgebouworkest Amsterdam. Ze is geboren in Wales en begon haar fluitstudie aan de Royal College of Music bij Margaret Ogonovsky. Daarna studeerde ze bij William Bennett aan de Royal Academy in Londen en bij Alain Marion in Parijs. Ze soleert regelmatig bij vooraanstaande orkesten over de hele wereld en is tevens actief als kamermusicus. Op haar naam staan elf solo-cd's. Emily is een gepassioneerde en toegewijde docent. Ze verzorgt overal ter wereld masterclasses.

De begroeting is allerhartelijkst. “Laten we afspreken dat jullie me niet met ‘u’ aanspreken. Dan voel ik me al zo oud”, breekt Emily Beynon meteen het ijs. “Ik voel me enorm vereerd dat jullie mij hiervoor uitgekozen hebben. Echt heel bijzonder.” Drie kwartier vuren de beide 17-jarige muzikanten allerlei vragen af op wereldberoemde fluitiste.

Kasper: “Wat was het meest invloedrijke moment in je carrière?”

Emily: “Het moment dat ik werd aangenomen bij het Concertgebouworkest. Dat men vertrouwd in mij, potentie kon zien en mij zag als hun toekomstige collega. Het is voor mij een enorm eervol leerproces geweest. Natuurlijk moet je door een pittig proefspelproces heen, maar dan begint het eigenlijk pas. Elke dag, elke week, elk jaar leer ik enorm veel van de mensen om me heen, de geweldige dirigenten, de wereldtopsolisten waar we mee werken en het repertoire dat we spelen. Toen ik 24 jaar geleden proefspel

deed was het Concertgebouworkest voor mij een droom. Dat is het nog steeds. Een droom waar ik elke dag in mag leven.”

Kasper: “Is er een persoon die heel veel invloed heeft gehad op je carrière?”

Emily: “Als ik één persoon moet noemen, is dat wel mijn docent William Bennett, internationaal een grootheid op fluitgebied. Voordat ik bij hem ging studeren was hij al mijn voorbeeld. Niet alleen als speler en vanwege zijn passie voor muziek, maar ook als mens; zijn creativiteit, hoe hij de wereld ziet, zijn interesse, enz. Ik heb vier jaar les van hem gehad. Dat was echt waanzinnig.”

Nina: “Hou oud was je toen je wist dat je professioneel fluitist wilde worden?”

Emily: “Vanaf de eerste keer dat ik in een orkest speelde, ik was toen twaalf jaar, wist ik dat ik dit zoveel mogelijk wilde doen in mijn leven. Maar ik realiseerde me niet dat het ook iets kon zijn waar je je geld mee kon verdienen.

Vanaf mijn 12de ging ik elke zaterdag naar Londen, naar The Royal College of Music Junior Department. Een volledig dag muziek gerelateerde lessen. Daar ontdekte ik dat er nog meer van die gekke klassieke muzikliefhebbers waren als ik. Dat was op school absoluut niet het geval. Daar beschouwden ze me als een klassieke muziknerd. Toen ik van het conservatorium hoorde, besepte ik eigenlijk pas dat ik er misschien mijn beroep van kon maken.”

Nina: “Had je wel opties voor andere beroepen?”

Emily: “Hoewel mijn passie bij de muziek lag, had ik het ook wel leuk gevonden om iets anders te doen. Maar die beslissing heb ik eigenlijk uit handen gegeven. Ik ben toelating gaan doen voor het conservatorium met de gedachte dat als mensen die er echt verstand van hebben mij een studiebeurs toekennen, ik een kans maak. Dat is toen gebeurd. Dat was het moment waarop ik zei: ‘Oké, hier kies ik voor.’”

Kasper: “Is er ooit een moment geweest waarop je dacht: ‘Oei, dit gaat niet lukken? Die professionele carrière komt er niet?’”

Emily: “Nee, eigenlijk niet. Mijn geluk

was dat ik al een baan had voordat ik was afgestudeerd. Ik heb nooit het moment gehad dat ik afgestudeerd was en ik me moest afvragen: wat nu?”

Nina: “Is er iets dat je in de toekomst nog wil bereiken op het gebied van muziek?”

Emily: “Ja, ik droom ervan zo lang mogelijk te kunnen doen wat ik nu doe. Dat betekent dat ik harder moet werken. Want als je 49 bent, gaat alles toch een beetje moeilijker dan als je 39 of 29 bent. Je moet harder werken om op hetzelfde niveau te blijven. Maar er zijn vele dingen die je zelf niet in de hand hebt. Bijvoorbeeld hoe het gaat met je gehoor of de spieren van je lippen? Je kunt daar wel grote invloed op hebben, maar voor een groot deel is het toch afwachten wat de toekomst brengt.”

Kasper: “Hoe zorg je ervoor dat je elke dag toch weer dat stapje verder kunt maken?”

Emily: “Een heel saai antwoord voor een heel interessante vraag: investeren in je spel, je inspiratiebronnen, in je lijf. Studeren en gezond blijven. Maar ook vaak naar concerten gaan luisteren om steeds inspiratie op te doen. Ik ga bijna elke week naar een concert, opera, ballet of tentoonstelling. Minstens één keer, zo niet twee keer per week,

Neflac

Emily Beynon richtte in 2009 samen met Suzanne Wolff de Nederlandse Fluit Academie (Neflac) op. Doel van deze zomercursus is om jong talent te stimuleren en inspireren. Ze hoopt hiermee te kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van enthousiaste en talentvolle Nederlandse fluitlerlingen (9-18 jaar), maar ook om jonge professionele fluitisten verbreding en verdieping van hun vaardigheden te bieden en fluitdocenten te ondersteunen in de lespraktijk. Informatie: www.neflac.nl.

Fluitiste Emily Beynon in een geanimeerd gesprek met de KNMO-kampioenen Nina Smeets en Kasper Punt.

Emily Beynon: "Het is iedere keer super spannend."

een orkest speelt. Muziek luisteren, maken, beleven, delen is iets bijzonders om te kunnen doen. Muziek is een internationale taal waar je in alle lagen plezier van kunt hebben. Aan jongeren die een beroeps carrière overwegen, zeg ik: *Work hard, have fun and share your passion for music*. Dat is mijn Neffac-kreet, maar ik geloof nog elk woord van die zin. Als je de ene dag advocaat of loodgieter wilt worden en de andere dag professioneel musi-

cus, dan zeg ik: 'doe het niet'. Spelen in een professioneel orkest is een heel zwaar beroep. Je moet er alles voor over hebben. Het gaat misschien een beetje ver om het een roeping te noemen, maar het is een *way of life*. Je kunt als muzikant nooit zeggen: 'ik heb mijn uren gemaakt voor vandaag'. Dat heeft iets geweldigs, maar ook iets verschrikkelijks. Al heb je een werk nog zo vaak gespeeld, het is nooit af." •

Aanmelden

Wil jij ook je grote voorbeeld uit de instrumentale muziek in Nederland ontmoeten? Meld je aan via redactie@klankwijzer.nl en de redactie van KNMO Klankwijzer probeert een ontmoeting te regelen.

Emily Beynon: "Het is iedere keer super spannend."

een orkest speelt. Muziek luisteren, maken, beleven, delen is iets bijzonders om te kunnen doen. Muziek is een internationale taal waar je in alle lagen plezier van kunt hebben. Aan jongeren die een beroeps carrière overwegen, zeg ik: *Work hard, have fun and share your passion for music*. Dat is mijn Neffac-kreet, maar ik geloof nog elk woord van die zin. Als je de ene dag advocaat of loodgieter wilt worden en de andere dag professioneel musi-

cus, dan zeg ik: 'doe het niet'. Spelen in een professioneel orkest is een heel zwaar beroep. Je moet er alles voor over hebben. Het gaat misschien een beetje ver om het een roeping te noemen, maar het is een *way of life*. Je kunt als muzikant nooit zeggen: 'ik heb mijn uren gemaakt voor vandaag'. Dat heeft iets geweldigs, maar ook iets verschrikkelijks. Al heb je een werk nog zo vaak gespeeld, het is nooit af." •

Aanmelden

Wil jij ook je grote voorbeeld uit de instrumentale muziek in Nederland ontmoeten? Meld je aan via redactie@klankwijzer.nl en de redactie van KNMO Klankwijzer probeert een ontmoeting te regelen.

MEET & GREET - EMILY BEYNON

"Music is a great gift for players and listeners"

March 2019

In the new section Meet & Greet, KNMO Klankwijzer brings young musicians into contact with their idols. For the flautists Nina Smeets and Kasper Punt, Emily Beynon is the big example. Both KNMO champions met the solo flutist of the Royal Concertgebouw Orchestra and neither hesitated with their probing questions. "I still live in a dream every day."

TEXT: FRANK VERGOOSSEN - PHOTOS: FV MEDIA PRODUCTIONS

The greeting is most cordial, "Let's agree that you don't address me with the "formal you" please. It makes me feel so old!", Emily Beynon immediately breaks the ice. "I am extremely honoured that you have chosen me for this. It's really very special for me." For 45 minutes, the two 17-year-old musicians fire all kinds of questions at the world-famous flautist.

Kasper: "What was the most influential moment in your career?"

Emily: "The moment I was accepted by the Concertgebouw orchestra. That people trusted me, could see potential and saw me as their future colleague. It has been an enormous and wonderful learning process for me. Of course you have to go through a tough audition process, but then it all actually begins. Every day, every week, every year I learn so much from the people around me, the great conductors, the world top soloists we work with and the repertoire we play. When I did my audition 24 years ago, the Concertgebouw Orchestra was a dream for me. And it still is. A dream that I am lucky enough to live in every day. "

Kasper: "Is there a person who has had a lot of influence on your career?"

Emily: "If I have to name one person, that is my teacher William Bennett, a world-renowned player and teacher. Before I went to study with him, he was already my hero. Not only as a player and because of his passion for music, but also as a person; his creativity, how he sees the world, his broad cultural and creative interests, etc. I had lessons from him for four years. That was really amazing."

Nina: "How old were you when you knew you wanted to become a professional flutist?"

Emily: "From the first time I played in an orchestra, when I was twelve years old, I knew that I wanted to do that as much as possible in my life. But I didn't realise that it could actually also be something that I could do professionally. From the age of twelve I went to London every Saturday, to The Royal College of Music, Junior Department. It was a day filled with music related lessons. There I discovered that there were more of those crazy classical music lovers like me. That was absolutely not the case at school. There I was regarded as a classical music nerd. When I first heard about conservatory, I actually realised that maybe I could make it my profession. "

Nina: "Did you have options for other professions?"

Emily: "Although my passion was with the music, I also enjoyed doing other things. But I actually decided that I would not make the decision myself, but rather, let others who had more understanding decide if I had the potential! I thought, if they think I'm good enough and award me a scholarship, then maybe I have a chance. And indeed, that is what happened. That was the moment when I really said, "Okay, I choose this."

Kasper: "Has there ever been a moment when you thought:" Oops, this won't work? The professional career is just not happening? "

Emily: "No, not really. I was very lucky in that I was offered a job before I actually graduated. I never had the moment after I graduated when I had to ask myself: what now?"

Nina: "Is there anything you want to achieve in the future in the field of music?"

Emily: "Yes, I dream of being able to do what I do now for as long as possible!! And that actually means I have to work harder every day. Because when you are 49, everything is just a bit harder than when you are 39 or 29. You have to work harder to stay at the same level. But there are many things that you cannot control. For example how your hearing or the muscles of your lips age? You can have a major influence on them, but to a large extent you still have to wait and see what the future will bring. "

Kasper: "How do you ensure that you can take that step further every day?"

Emily: "Well, I have a very boring answer for a very interesting question: investing in your playing, your sources of inspiration and in your body. Study hard and stay healthy. But also often listening to concerts to always be searching for inspiration. I attend a concert, opera, ballet or exhibition almost every week. At least once, if not twice a week, I do something where I see or hear other people and I can enjoy creativity in a different way. I almost never listen to recordings, but I often go to live concerts in all kinds of genres. It is important that you continue to feed your inspiration as a performing artist. "

Kasper: "What is your primary goal when you are on stage: is that playing well yourself, transferring the piece or something else?"

Emily: "Touching someone. Most or many of the pieces that we play have already been performed a hundreds or thousands of times and lots of people know what they are about. But touching someone and bringing the story alive and connecting through the music is only possible at that one moment. The moment that we play that piece, in this formation, in that room, with that audience and that conductor. Sometimes with the orchestra, we play the same programme four times in the same concert hall, with the same conductor and with the same musicians in a week. And yet it is different every time. The audience is a very important factor in the whole story."

Nina: "You also have to travel a lot for work. How do you combine that with your private life?"

Emily: "I see traveling as a bonus. I really enjoy it. If you experience it yourself as something difficult, perhaps you make it more difficult for the people you leave behind. When I'm gone, my family knows I really love it. That also makes it a little easier for them. "

Nina: "Standard question: are you still nervous before a concert?"

Emily: "Yes, but adrenaline can also give you extra strength. It can be quite stressful, but you can also turn it into something that works for you instead of working against you. In addition, you must of course be very honest and true to yourself; you are not on stage to play the right notes in the right order, but to share a story. And that helps, when you feel it's not about you but sharing that story. It is super exciting every time, but in the positive sense of the word. Adrenalin gives you super powers! "

Kasper: "You work a lot with youth, for example through the Netherlands Flute Academy. Is there a specific reason why you find working with young people so interesting?"

Emily: "I see this more as a kind of thanks to all those people who helped me when I was that age. It is more based on the awareness of what I received as a child from others and how I can continue that legacy. I learned so much from my teachers and coaches. Because I know how important that was for me, I also try to pass it on to others. Moreover, it is very nice to work with young people. Their pleasure and enthusiasm in discovering a particular piece of music gives me renewed energy and perhaps teaches me to appreciate it all over again. "

Kasper: "What do you hope young people take with them from this article in Klankwijzer?"

Emily: "The realisation that music is a huge gift for players and listeners. It doesn't matter if you are just fourteen years old or have been playing in an orchestra for forty years. Listening to music, creating, experiencing, sharing is something very special to be able to do. Music is an international language that you can enjoy at all levels. To young people considering a professional career, I say: Work hard, have fun and share your passion for music. That is my Neflac motto, and I believe every word of that sentence. If you might want to become a lawyer or plumber one day and a professional musician the next, then I would say, maybe don't do it; playing in a professional orchestra is a very tough job and you have to really go for it. It might go a bit far to call it a calling, but it's certainly a way of life. As a musician you can never say, "I finished my hours for today." That has something great, but also something terrible. Even though you've played a work so many times, working on it is never finished. "

Sign Up

Do you also want to meet your great example from instrumental music in the Netherlands? Register via redactie@klankwijzer.nl and the editors of KNMO Klankwijzer will try to arrange a meeting.

Passport

Emily Beynon (1969) is a solo flutist with the Royal Concertgebouw Orchestra Amsterdam. She was born in Wales and started her flute studies at the Royal College of Music with Margaret Ogonovsky. She then studied with William Bennett at the Royal Academy in London and with Alain Marion in Paris. She regularly performs with leading orchestras all over the world and is also active as a chamber musician. She has made eleven solo CDs so far. Emily is a passionate and dedicated teacher and regularly gives master classes all over the world.

Neflac

Emily Beynon founded the Netherlands Flute Academy (Neflac) together with Suzanne Wolff in 2009. The aim of this summer course is to stimulate and inspire young talent. With this she hopes to be able to contribute to the development of enthusiastic and talented Netherlands flute students (13-18 years), but also to offer young professional flutists (up to 30 years old) a broadening and deepening of their skills and to support flute teachers in teaching practice.

Information: www.neflac.nl.